

Samenvatting

Deze thesis is een symbiose tussen de nanobiologie en de filosofie. De bètastudie komt als een leidmotief telkens terug in de thesis, omdat het als startpunt gebruikt wordt om tot filosofische concepten te komen. Met behulp van fundamentele kennis uit de bètastudie, en met delen uit Heideggers werken *Zijn en Tijd (ZT)* en de *De Vraag naar de Techniek (VT)* doet de thesis een poging om de mens en de buitenwereld te ontleden, en de verhouding tussen de twee te schetsen. De conclusie van deze ontleding is dat deze noodzakelijk op gespannen voet met elkaar staan, en dat dit de mens een inherent en noodzakelijk fragiel wezen maakt. Zo schetst de thesis een fragiliteitsontologie van de mens, om te eindigen met een suggestie hoe hier mee om te gaan.